

צאו בסביבה דיגים שהניאוה ממחשבתה, הובילו אותה למטרה, שם נסתה לבלוע כדורי רעל.
העיר טבריה ותיק: "משוגעים באים אלינו בכל שנה, אבל בעונה זו הם בולטים יותר, כי מספרם גדול באופן יחסי. אבל אנחנו עיר נורמלית, ביטודנו."

משפט

כמה שווה דולר ?

יעקב שטיינהרד, צייר, אמן גרפיאקי ומנהל בית הספר לאמנות בצלאל, ירושלים, נטל לידיו את אחד הגיליונות האחרונים של הע"תון הגרמני הקידמה והחידוש. בעמוד הפנימי של השבועון, תחת הכותרת "מיילוס כועס" מצא רשימה, שלמרות שלא הזכירה את שמו, פגעה בו קשות. תוך זקה היה כעסו גדול מזה של מיילוס.

טען תיאודור פ. מיילוס, עתונאי ידוע ומקובל על קוראי הפרטומים הגרמנים וה-אנגלים בארץ, במאמרו :

אמן ידוע, שיצא לפני כשנה לארצות הברית לעריכת תערוכה, קבל מאת הקרן הקיימת הלאומית בסך 900 דולאר, הפקיד תמורת זאת ערבון של 300 ל"י, התחייב להחזיר את הסכום מהכנסותיו הראשונות בחוץ-לארץ. לכשחזר, אחרי תשעה חודשי שהיה באמריקה, ארצה, טען, כי 300 הלירות הישראליות מסכות בדיוק את ה-900 דולאר, והחוב סולק. העובדה שהקרן הקיימת סבורה היתה אחרת, אילצה את האמן להעזר בעורך דין, שעמד לימינו במאבק הבלתי צודק.

דון קישוט של החוק, הביטויים בהם השתמש מיילוס ברשימתו לא היו מן הקלים ביותר; את זהותם של האמן ושל עורך הדין אפשר היה להכיר בנקל, אף על פי, שלא הזכירו: יעקב שטיינהרד, מנהל בית ספר בצלאל, עורך דין ריכארד חייל.

לאחר קריאה חטופה של הרשימה, היה שטיינהרד בדרכו אל חייל, עורך הדין, שיצא לו מוגיטין של דון קישוט רכוב על סימן סטיף החוק, עקב משפטיו המרובים בעבר, לא בייש גם הפעם את שמו. הוא הגיש תביעה משפטית נגד תיאודור מיילוס ונגד המורה יצא לאור של הקידמה, דרש פיצויים בסכומים עגולים: 2000 ל"י בשביל לקוחו שטיינהרד, 3000 ל"י בשביל עצמו.

מחיר ארוחה, העובדות, עליהן הסתמך מיילוס בכתובו, היו ברובן נכונות. הקרן הקיימת נהגה מאז ומתמיד לעזור לאישי צבור שהכירה אותם בדרך דומה, נתנה להם הלח"א אות במטבע זר, על מנת שיחזירו את הכסף בחוץ לארץ. סידור זה הבטיח לנוקעים ירידה על החוף הזר עם מחיר ארוחה בכיס.

בארץ נדרש מקבל ההלוואה להשאיר ערבון כסף, שלא נחשב כחשום עבור המטבע הזר. שטיינהרד עמד כנראה תחת הרושם המוסעה, כי הדולארים ששלשלו יהודי אמריקה לתוך הקופסאות התכולות לטובת, ניתנו כדי ש"תאפשר לו עריכת תערוכה בניו יורק. כשיחזר, אחר תשעה חודשים עם אשתו ארצה, לא רק שעמד על דעתו כי אפשר להחזיר ל"י רות ישראליות תמורת דולארים, אלא גם טען, כי אינו אחראי להחלפת שער החליפין על ידי הממשלה, וכי 300 לירות שוות אצלו עדיין 900 דולאר.

במקום קרקע, תמונות. אחר הגשת המשפט, על מה שכונה "השמצה", נגד תיאודור מיילוס, סרב לדבר על עצם הפרשה. טען הוא, כי "חילוקי הדעות" שהיו בינו לבין הקרן הקיימת, סולקו ארבעה שבועות לפני פרסום דבריו של מיילוס, לשיעת רצונם ההדדית של שני הצדדים, כיצד נעשה הדבר, סרב לגלות.

תיאודור מיילוס, עתונאי האוהב לתחוב את חטמו לענינים רבים, היתה דעה, אשר בהביעו אותה סיכן עצמו במשפט דיבה נוסף :

"חוששני, כי הקרן הקיימת לישראל נאלצה, בלית ברירה, לקנות תמונה של שטיינהרד בדולארים טובים."

הארץ

בקונגרס יושבים 249 ובסינט 56 עורכי הסלית ותפילין של ד"ר פורדר (מעריב)

ב. שפריצר, נתניה ויש טוענים שהקונגרס האמריקאי איננו פרוגרסיבי.

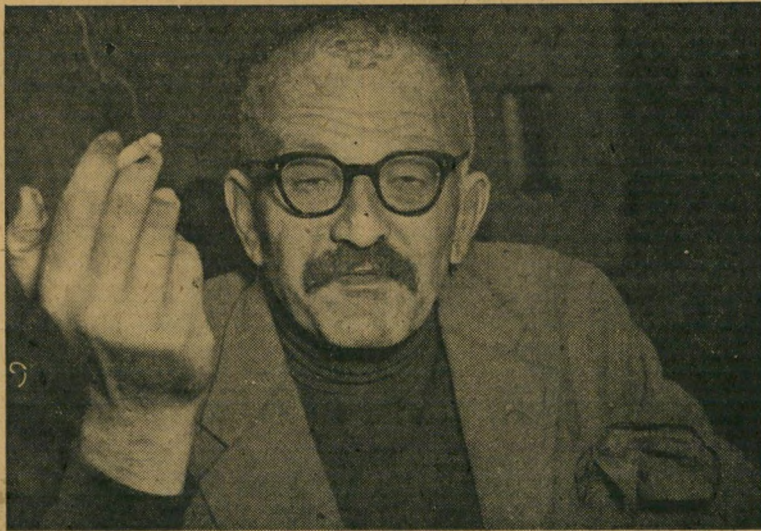
החידוש בינואר היתה חלוקת 100 גרם חמאה למבוגרים וקשישים. מחיר המנה 200 גרם. (ידיעות אחרונות)

מדרכי גולדברג, ראשון לציון ומחיר הגרם 300 מנה.

המת נמצאו סימני חניקה. אשר להודעתו של הפתולוג הממשלתי כי על גופו שר סגל לא נמצאו כל סימני אלימות, סבורים אנשי אש"ד כי אכן היו סימנים כאלה, אבל נעלמו בזמן שחלף בין הבדיקה הראשונה לבין בדיקתו של הפטולוג.

סיכום איש אש"ד את הסברו: "לו היו מכים שופט, לא היו השופטים חוזרים לעבוד" דה בטרים נתן להם הגנה מספקת. למה יהיו הנהגים חסרי הגנה ? לא הסביר איש אש"ד : מדוע ניסו נהגים

קול ישראל בתואר "אספסוף", אשר "רצח", לפי דבריה, את אחד מחבריה, צבי סגל, בקטטה בתחנה המרכזית, תל-אביב הוציאה ועדת חקירה מיוחדת את המסקנה הבאה : האשם הראשי בכל המקרה היא אש"ד. אש"ד נמצאה אשמה לא רק בהוצאת דיבה אלא גם בהשבתת התחבורה בכל רחבי הארץ משך חמש שעות ביום הלוחה, למרות ששר התחבורה ביקש לצמצם את ההשבתה לשעה אחת מדוע לא יעקב מאלי לשעבר מ"כ ב"ה שר? טוען יעקב מאלי לשעבר מ"כ ב"ה

עתונאי תיאודור פ. מיילוס

בשבילו -

לערוך משפט לינץ בארבעה צעירים חסרי הגנה בתחנה המרכזית.

טבריה

עונה משוגעת

בטבריה מועטים בעונה זאת הקייטנים. "רק משוגע נוסע השנה לנופש ומשלם מחירים כאלה", אמר מי שהיה נוהג לבלות שבועיים בשנה בעיר הכנרת. אכן, נראה כי אם השפויים בועתם הקיירו את רגליהם משם, המטורפים עשו עליה מכל צד.

שוועלי שמשון, דור שני לאנשי אש"ד ונציג הצעירים בהנהלת: "הנהגים היו אוכלים אותנו אילו הסכמנו לדרישת השר והיינו מפסיקים את התנועה מבלי ליטול רשות".

הגנה מפני הצבור, אשר לעצם המקרה, טוענת הנהלת אש"ד: קבוצה של 50 איש שנסעה למבואות ביתר הוכנסה ללא תור למכונית שנסעה לרמת רויאל, שתיהן נקודות התישבות של תנועת החרות. מתוך רצון להשאיר מקומות מספר לנוסעים העומדים בדרך, אשר מטרת נבטיעתם היתה רמת רויאל עצמה, השאיר הסדרן סגל חלק מן

מנהל בית-ספר, בצלאל יעקב שטיינהרד

— זה עוד שווה

הקבוצה, בערך ששה אנשים, בחוף, הבטיח להכניס למכונית אחרת, שגם היא מגיעה לה-רטיוב.

מדריכי התנועה התעקשו, מסבירה הנהלת אש"ד, רצו להכניס למכונית את כל החברים. פרצה קטטה בה הוכה הסדרן קשות בבטנו ובפניו. לאחר שהפרידו בינו לבין המכים צעד צעדים מספר, צנח ארצה. חברי אש"ד שהביאו את סגל לבית החולים, ספרו אחר כך שבהגיעם לשם הוזרקה לו זריקה ישירה ללב, דרך הבגדים, אבל ללא הועיל. רופא המחלקה החירורגית של הדסה אירי לאותם החברים שיש להודיע למטרה לא לשחרר את משתתפי הקטטה, מאחר שבגופו של

הפסלוגת השונות החלו מתקנאות במו"לים הפרטיים, החליטו להוציא גם הן כתיביעת בשפתו של מיצקיבן. הפרוגרסיביים היו ה-ראשונים שהוציאו עתון משלהם, שנקרא אופיניה. אחריהם באו הציניים הכללים עם שבועון מתחרה בשם כביה. שניהם פשטו את הרגל.

יום פ. יום צ. שנים חדשות במשחק העתונאי היה ויקטור ברנדייס, איש עסקים זרין מפולין שנטש את משרתו הממשלתית בארצו, עלה לישראל, החליט ליהפך כאן לקיסר העתונות היהודית-פולנית.

הוא לקח לידיו את הוצאת השבועון היהודי די של הציניים הכלליים אונזער היינט, שעמד לפני התמוטטות, השיג רשיון להופעה של של פעמים בשבוע והזריק לו מנה גדולה של חיוניות.

פעילותו בעתונות הפולנית היתה לא פחות מענינה. הוא הצליח לשכנע את המפלגה ה-פרוגרסיבית לבקש רשיון להוציא עתון פולני של של פעמים בשבוע, תחת השם נוביני ז'וראלסקי, ואת הציניים הכלליים לבקש רשיון להוצאת עתון אחר, באותה לשון, אותו מספר פעמים בשבוע תחת כותרת דומה נוביני זניה. את שני העתונים הללו אחד ברנדייס תחת כנפיו, החל מוציא אותם כעתון יומי, המופיע, לסרוגין, יום אחד תחת השם הראשון וכיום השני תחת השם השני, כשיהמלה נוביני מודגשת במיוחד בשתי הכותרות. העתון המזוה, שהוא בעל כוון ציוני כללי-פרוגרסיבי מיוחד במינו, נוטה לצד המפלגה השנייה במקרה של מחלוקת רצינית, לפי הסכם שנחתם בין הצדדים בעת היוווג. בינתיים נתמגו גם פטנלגאנד וכרוניקה ל-עתון אחד. אולם הם אינם יכולים להופיע יותר מאשר פעמיים בשבוע. מאחוריהם אינו קיים עורך קואליציוני והם לא הצליחו לקבל רשיון לצאת לאור של של פעמים בשבוע.

חבורה

ועם ההגון וכעס הנהגים

ימים ספורים לאחר שהנהלת אש"ד הוציאה סכומי כסף גדולים ביותר למסע תעמולה נגד צבור הנוסעים (שכונו על ידי